

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/47/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119419170
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6119419170.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členiek senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: Q. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XX, právne zastúpený JUDr. Alexandrou Machanovou, advokátkou, so sídlom v W., Q. K. XX, proti žalovanej: Q. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. S., K. XXXX/XX, právne zastúpená JUDr. Ivanom Ilavským, advokátom, so sídlom v P. S., Q. Z. XXXX/XX, o zaplatenie 2 774,80 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín z 21. septembra 2020, č.k. 5C/4/2020-113, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch II. a III. **p o t v r d z u j e .**

Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I. zostáva **nedotknutý.**

Žalovanej **p r i z n á v a** proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie sumy 1971,- € s 5%-ným úrokom z omeškania za obdobie od 17.10.2019 do zaplatenia, na základe späťvzatia žaloby v uvedenej časti žalobcom, podľa § 145 ods. 1 CSP zastavil (výrok I.). Vo zvyšnej časti, pokiaľ sa žalobca domáhal vo vzťahu k žalovanému zaplatenia pohľadávky do výšky 2 774,80 €, žalobu ako nedôvodnú zamietol (výrok II.). S ohľadom na plný úspech žalovanej v tomto konaní (v časti nedotknutej čiastočným späťvzatím žaloby) a z dôvodu, že žalobca výlučne procesne zavinil zastavenie konania v tej časti, ktorej sa týkalo čiastočného späťvzatia žaloby, v zmysle § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP priznal žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok III.). Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v spore žalovaná nie je pasívne vecne legitimovaná, nakoľko neuzatvorila so žalobcom žiadnu zmluvu o oprave motorového vozidla továrenskej značky RENAULT Laguna, evidenčné č. BR490 BS (ďalej len „predmetné vozidlo“). Žalobca na základe podanej žaloby odôvodňoval uplatnenie nároku na zaplatenie sumy 803,80 € na základe vystavenej faktúry č. 20150222 z 19.12.2017 na sumu 803,80 €, splatnej 26.12.2017, vystavenej na osobu žalovanej, na základe vykonania opravy predmetného motorového vozidla v decembri roku 2017. Podľa tvrdenia žalobcu v žalobe, predmetné motorové vozidlo bolo dovezené za účelom jeho opravy, keďže v tom čase vykonával podnikateľskú činnosť v oblasti opravy cestných motorových vozidiel, ktorú ukončil 01.10.2019. Faktúra za vykonanie opravy bola žalovanej vystavená z dôvodu toho, že bola v evidencii vozidiel uvedená ako vlastníčka predmetného motorového vozidla. Žalovaná s úhradou uplatnenej sumy nesúhlasila, nakoľko uviedla, že dňa 24.08.2017 predmetné motorové vozidlo bolo predané osobe - X. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XX, Z., ktorý si v rovnaký deň predmetné motorové vozidlo prevzal a zaplatil zaň kúpnu cenu v sume 1 300,- €. V tejto súvislosti navrhol vykonať dôkaz výsluchom svedkov - jej syna V. Z. a Q. X., ktorí sa zúčastnili odovzdania a prevzatia motorového vozidla, ako aj kupujúceho

X. W.. Žalobca v konaní navrhol vypočúť ako svedka otca žalobcu Q. W., ktorý vykonával spolu so žalobcom opravy na motorovom vozidle. Žalobca v súvislosti s vykonanou opravou tvrdil, že motorové vozidlo do opravy priniesol mladý muž, ktorý tvrdil, že je to auto jeho tety a predložil od tohto auta všetky doklady, a to v origináloch. Žiadna písomná objednávka za účelom vykonania opravy spisovaná nebola. Svedok V. Z. (syn žalovanej) uviedol, že motorové vozidlo bolo v jeho vlastníctve, nebolo na neho písané, chcel ho predať, preto dal aj inzerát, na ktorý sa mu ozval X. W., s ktorým si dohodli stretnutie na parkovisku za Tescom v Dolnom Kubíne. Prišiel tam aj so svojim kamarátom Q. X.. Po vzájomnej dohode predmetné motorové vozidlo predal X. W. za sumu 1 100,- €, ktorý sa zaviazal, že zaplatí poplatky súvisiace s prepisom motorového vozidla. Skutočnosť predaja motorového vozidla tak, ako ho popísal svedok V. Z., potvrdil vo svojej svedeckej výpovedi aj Q. X.. Svedok Q. W. (otec žalobcu) vypovedal, že k nim do servisu prišiel chlapík, ktorý sa volal W. s vozidlom Renault, ktorý požiadal o jeho opravu a žiadal zistiť závady vozidla. Keď prišiel s motorovým vozidlom, bolo zistené, že motorové vozidlo na neho písané nie je, povedal, že ho má požičané od tety. Povedal, že ho treba opraviť, lebo on ho musí vrátiť, tým pádom sa to skončilo. Papiere s menovaným neriešil. Domnieva sa, že sa jednalo o pána W., ktorý nechal na seba nejaké číslo. Zo svedeckej výpovede X. W. vyplýva, že motorové vozidlo kúpil od syna žalovanej za 1 200,- €, presne výšku kúpnej ceny si už nepamätá, po týždni sa mu motorové vozidlo v Bratislave pokazilo, našiel servis v Turni pri Senci, kde motorové vozidlo dotiahol, pričom v servise informoval, že motorové vozidlo kúpil a chcel vedieť, prečo sa pokazilo a koľko by stála oprava. Medzi ním a pánom v servise prebehla debata aj o tom, že pokiaľ by oprava stála veľa, auto sa môže dať do zošrotovania, pričom si zoberú súčiastky, ktoré by potrebovali. Ďalej potvrdil, že nerobil žiadne kroky k tomu, aby sa previedlo vlastníctvo motorového vozidla na neho. Z úradného záznamu nachádzajúceho sa v spise OO PZ v Dolnom Kubíne, ČVS: ORP-696/OO-DK-2018, spísaného dňa 18.10.2018, zistil (v ktorom je zadokumentovaná výpoveď otca žalobcu - svedka Q. W. st.), že X. W. svoju totožnosť v servise preukázal občianskym preukazom EH166202 a oznámil aj svoje telefónne číslo. Ďalej z tohto šetrenia bolo o evidencii motorového vozidla zistené (z tzv. veľkého technického preukazu), že bolo zapísané ešte na V. Q., V. V. ako vlastníka a súčasne aj držiteľa, evidenčné č. BR490 BS, pričom v časti „záznamy o prevode vozidla na inú osobu“ bol vykonaný na DI v Brezne zápis žalovanej (jej meno, priezvisko, dátum narodenia, adresa). Podľa žaloby malo dôjsť k odovzdaniu motorového vozidla na opravu v decembri 2017, pričom zo zmienenej úradného záznamu policajného orgánu vyplýva, že sa to malo tak stať už dňa 10.11.2011. Z ust. § 11 ods. 1 zák.č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov vyplýva, že evidencia vozidiel predstavuje informačný systém policajného zboru, ktorý sa vedie na účely získania informácií o vlastníkoch a držiteľoch vozidiel, osobách ich zastupujúcich, osobách oprávnených konať za vlastníka alebo držiteľa vozidla, technických údajoch vozidiel, vykonaných dokladoch, tabuľkách s evidenčným číslom a poskytovaní údajov z tejto evidencie. Za týmto účelom uvedený zákon stanovuje v jednotlivých ustanoveniach povinnosti súvisiace s týmto evidovanými údajmi, teda aj povinností súvisiace s prevodom vlastníctva (držby) motorového vozidla na inú osobu. Daná evidencia má evidenčný a správny charakter, pričom porušenie povinnosti niektorým zo subjektov, ktoré mu z tohto zákona vyplývajú, však nemá žiadny priamy dopad na otázku vlastníctva motorového vozidla, ktoré sa nadobúda na základe právnych skutočností vyplývajúcich z ust. § 132 ods. 1 Občianskeho zákonníka, príp. zmluvného prevodu vlastníctva podľa § 133 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom k tomu, že na základe výsledkov vykonaného dokazovania bolo jednoznačne preukázané, že v čase vykonania opravy, na základe vykonania požiadavky na opravu, nebola žalovaná vlastníčkou predmetného motorového vozidla, vo vzťahu ktorému previedla vlastníctvo ešte dňa 24.08.2017 na X. W., ktorý odovzdal predmetné vozidlo do servisu žalobcom za účelom jeho opravy (niekedy v mesiacoch november a december 2017), žalovaná teda nebola subjektom, ktorý má povinnosť zaplatiť cenu opravy žalobcovi. Z uvedených dôvodov preto žalobu žalobcu na uloženie takejto povinnosti z dôvodu nedostatku vecnej legitímácie na strane žalovanej, ako nedôvodnú zamietol.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie vo výroku II. podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Uviedol, že V. Z. nepreukázal svoje tvrdenie o tom, že predmetné motorové vozidlo bolo jeho vlastníctvom, a to ani kúpnu zmluvou, ani potvrdením o zaplatení kúpnej ceny. Zo zápisnice o trestnom oznámení zo dňa 24.09.2018 ČVS: ORP-696/OO-DK-2018 vyplýva, že žalovaná sa považovala za vlastníčku predmetného motorového vozidla, ktorá vedomá svojho vlastníckeho práva, bola v príslušnom Osvedčení o evidencii uvedená ako držiteľ vozidla. Súd prvej inštancie nesprávne vyložil ust. § 111 ods. 1 zák.č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, keď zákon jednoznačne definuje, že v evidencii vozidiel sa evidujú vlastníci, držiteľia, osoby, ktoré zastupujú držiteľov a vlastníkov a sú oprávnení v ich mene konať. Žalovaná bola týmto zápisom ako držiteľ/vlastník motorového vozidla viazaná. Pán W. až do svojej výpovede pred súdom dňa 21.09.2020 popieral, že by predmetné motorové vozidlo kupoval.

Súd prvej inštancie vec neprávne právne posúdil, keďže vlastníkom motorového vozidla bola výlučne žalovaná a nemohlo dôjsť k prevodu vlastníckeho práva medzi pánom Z. a pánom W., keďže pán Z. nebol vlastníkom, ani oprávneným držiteľom motorového vozidla. Súd prvej inštancie všetky skutkové zistenia potom nesprávne vyhodnotil a jednostranne sa prikláňa k ústnemu vyjadreniu svedka - syna žalovanej, ktorého dôveryhodnosť je sporná. Žiadal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku zmeniť a zaviazat' žalovanú k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 803,80 € s príslušným úrokom z omeškania od 21.09.2008 do zaplatenia a priznať mu nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

3. Žalovaná vo vyjadrení k podanému odvolaniu žalobcu žiadala rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku ako správny potvrdiť. Uviedla, že súd prvej inštancie sa dostatočne vysporiadal s dôkaznou situáciou, v súlade so zákonom vyhodnotil vykonané dôkazy, na základe ktorých dospel k spravodlivému rozhodnutiu vo veci. Z vykonaného dokazovania bolo zistené, že žalovaná nebola vlastníčkou predmetného motorového vozidla v čase vykonania opravy, hoci bola v technickom preukaze v čase opravy zapísaná ako držiteľka motorového vozidla. Súd prvej inštancie správne poukázal na to, že evidencia vozidiel má evidenčný a správny charakter a porušenia povinností niektorých zo subjektov, ktoré mu vyplývajú zo zák.č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, nemajú priamy dopad na otázku nadobudnutia vlastníctva k motorovému vozidlu. Z dokazovania bolo zistené, že v čase opravy vykonanej žalobcom bol vlastníkom motorového vozidla X. W., ktorý motorové vozidlo riadne kúpil a zaplatil zaň aj kúpnu cenu. Nikdy nedoviezla žalobcovi motorové vozidlo, či už sama alebo prostredníctvom tretej osoby, za účelom vykonania opravy. So žalobcom nikdy neuzavrela žiadnu písomnú, ani ústnu zmluvu o oprave motorového vozidla a na takýto úkon žiadnej osobe neudelila splnomocnenie.

4. Žalobca vo vyjadrení k vyjadreniu žalovanej (v tzv. replike) žiadal, aby odvolací súd rozhodol v zmysle odvolacieho návrhu.

5. Žalovaná vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu (v tzv. duplike) uviedla, že sa pridrižiava svojho predchádzajúceho vyjadrenia, v celom rozsahu súhlasí s rozsudkom súdu prvej inštancie, ktorý žiada potvrdiť.

6. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas (§ 362 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v intenciách § 379 a § 380 CSP, ktorý v napadnutom výroku II. odvolaním žalobcu ako vecne správny (spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania) potvrdil. V nenapadnutej časti (vo výroku I.) zostáva rozsudok súdu prvej inštancie nedotknutý.

7. Záver súdu prvej inštancie, ktorý na základe výsledkov vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu dospel k záveru, že žalovaná nie je v spore pasívne vecne legitimovaná, je správny.

8. Na to, aby sa niekto stal stranou sporu, netreba, aby bol účastníkom hmotno-právneho vzťahu, o ktorý v konaní ide; stačí, ak podá žalobu (v takom prípade sa stáva žalobcom), alebo aby bola proti nemu podaná žaloba (v takom prípade sa stáva žalovaným). Či však bude žalobca v spore úspešný, závisí od toho, či je účastníkom hmotno-právneho vzťahu, z ktorého vyvodzuje žalobou uplatnený nárok. Pre označenie stavu vyplývajúceho z hmotného práva, kedy je jedna strana sporu subjektom práva a strana sporu na opačnej procesnej strane subjektom povinnosti, ktoré sú predmetom konania, sa v procesnom práve užíva pojem vecná legitimácia. Z hľadiska posúdenia vecnej legitimácie nie je rozhodujúce, či a na základe čoho sa určitá fyzická alebo právnická osoba len subjektívne cíti byť účastníkom určitého hmotno-právneho vzťahu, ale vždy iba to, či účastníkom objektívne je alebo nie je. Nedostatok aktívnej vecnej legitimácie znamená, že ten, ktorý o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia (žalobca), nie je nositeľom tohto hmotno-právneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide; o nedostatok pasívnej legitimácie ide naopak vtedy, ak ten, o kom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotno-právnej povinnosti (žalovaný), nie je nositeľom hmotno-právnej povinnosti, o ktorú v konaní ide.

9. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

10. Podľa § 652 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak ide o opravu alebo úpravu vecí, vznikne objednávateľovi právo, aby mu zhotoviteľ podľa jeho objednávky vykonal opravu alebo úpravu vecí; zhotoviteľovi vznikne právo, aby mu objednávateľ zaplatil cenu za opravu alebo úpravu vecí.

11. Podľa § 652 ods. 2 Občianskeho zákonníka opravou vecí je činnosť, ktorou sa najmä odstraňujú vady vecí, následky jej poškodenia alebo účinky jej opotrebenia.

12. Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie jednoznačne vyplývajú skutkové zistenia, že žalovaná nebola objednávateľom vykonania opravy predmetného motorového vozidla zn. Renault v období mesiacov november a december 2017 u žalobcu, ktorý (podľa jeho tvrdenia) v tom čase takúto činnosť (opravy motorových vozidiel) vykonával. Vychádzajúc zo skutkových zistení, ako sú konštatované v bode 14 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, aj podľa záznamu nachádzajúceho sa v spise OO PZ SR v Dolnom Kubíne ČVS: ORP-696/00-DK-2018 spísaného zo dňa 18.10.2018 vyplýva, že predmetné motorové vozidlo za účelom vykonania opravy doviezol fyzická osoba - X. W., ktorý svoju totožnosť v servise preukázal občianskym preukazom a oznámil aj svoje telefónne číslo. Skutočnosť, že v čase uzatvárania zmluvy o vykonaní opravy (ústnou formou) žalovaná nebola nielen vlastníčkou motorového vozidla, ale najmä objednávateľom vykonania opravy, potvrdzujú svedecké výpovede Q. W. (otca žalobcu), ako aj samotného X. W. (hodnoteného súdom prvej inštancie v bodoch 12.3 a 12.4), z ktorých jednoznačne vyplýva záver, že predmetné motorové vozidlo si dal u žalobcu opraviť X. W., pričom z týchto výpovedí, ale ani z ostatných výsledkov vykonaného dokazovania nevyplýva, že fyzická osoba X. W. tak nekonal osobne, teda, že by požiadal vykonať opravu motorového vozidla v prospech inej osoby. Preto tvrdenia žalobcu a spochybňovanie vlastníctva k predmetnému motorovému vozidlu v predchádzajúcom období nebolo na právne posúdenie vecí podstatné, výsledky vykonaného dokazovania potvrdzujú skutkové zistenia, že v čase odovzdania motorového vozidla za účelom vykonania opravy žalovaná s týmto nedisponovala, necítila sa byť vlastníčkou ani držiteľkou predmetného vozidla na základe podmienok zák.č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, ako aj podľa ust. Občianskeho zákonníka, ako je podrobne konštatované súdom prvej inštancie v bode 16 a 17 odôvodnenia rozsudku. V podrobnostiach odvolací súd poukazuje na závery súdu prvej inštancie, s ktorými sa plne stotožňuje a na ne odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

13. Na základe uvedených skutočností odvolací súd dospel k záveru, že žalobca v konaní nepreukázal, že žalovaná bola v spore pasívne vecne legitimovaná, keďže nebolo preukázané uzavretie zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovanou na základe podmienok § 652 ods. 1 Občianskeho zákonníka, odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku II., ktorým žalobu vo zvyšnej časti zamietol a súvisiacom výroku III. o trovách konania, ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

14. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a úspešnej žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

15. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)